

anseer det for at være meget ønskeligt, for ikke at sige nødvendigt, samtidigt med, at man indvilger i en Forkængelse af det sjællandske Jernbaneselskabs Uopfigelighed, da at sikkre Staten en større Indflydelse paa dette Punkt. Den ærede Drdsfører har udtalt, at Lovforslaget nu giver et saa rigt Valg imellem forskjellige Tilbud og forskjellige Linier, at der turde være stor Sandsynlighed for, at man nu dog vil kunne opnaae en Udvidelse af det sjællandske Jernbanenet. Jeg deler ganske denne den ærede Drdsførers Anskuelse; det er ogsaa min sikkre Forventning, at det vil lykkes ved Hjælp af dette Lovforslag, som aabner fri Concurrence og tilsteder flere Muligheder, endeligt at see et Baneanlæg igjennem Sydskjælland og, som jeg haaber, tillige over Derne sat i Værk.

N. W. Hansen: Det foreliggende Lovforslag giver, som allerede af den ærede Drdsfører berørt, Regjeringen Bemyndigelse til at meddele Concession til flere forskellige Båner, ligesom ogsaa til at meddele Concession til hvilket som helst Selskab, der maatte tilbyde de gunstigste Betingelser, og i saa Henseende kan det vel antages, især ogsaa efter selve Lovforslagets Indhold, at det sjællandske Jernbaneselskab vil optræde som en overmægtig Concurrent, idet dette Jernbaneselskabs Forretningsdygtighed saavel som dets Energi har en saa almindelig Anerkjendelse, at det vil blive vanskeligt for noget som helst andet Selskab at optræde imod det. Paa den anden Side kan det imidlertid heller ikke dølge, at der i rigt Maal er fremkommet Ytringer, som reise det Spørgsmaal, om man ogsaa kan antage, at det sjællandske Jernbaneselskab i Almindelighed vil imødekomme billige, paa stedlige Forhold begrundede Fordringer. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at nævne et Tilfælde, som her i Kjøbenhavns Omegn har draget en stor Opmærksomhed til sig. Det er en Begjæring, som allerede for længe siden er fremkommen, at en ny Station maatte blive oprettet i Nærheden af det Punkt, hvor Nørrebroes Hovedgade over-

skærer Jernbanen ved den saakaldte „Lygten“. Det er, som sagt, en Begjæring, som allerede for længe siden er indgivet, og skjøndt det ikke egentlig vedkommer det Forslag, som her foreligger til Behandling, haaber jeg dog, at den høitærede Formand tillader mig, at jeg bringer denne Sag under Omtale her i nærværende Dialekt, fordi den er Gjenstand for et Duffe af en særdeles talrig Befolkning, som boer i Nærheden af dette Punkt af Bånen. Jeg skal tillade mig at omtale denne Sag, fordi jeg haaber, at den høitærede Indenrigsminister mulig kunde værdige den en Udtalelse. Det forekommer mig, at denne Station vil bringe ligesaa stor Fordeel for det sjællandske Jernbaneselskab, som den vil bringe Bequemmelighed for Beboerne af det nævnte Sted. Nørrebro er voxet op til en saadan Størrelse, at den i Folketal overstiger de fleste Provindsbyer; man antager, at der findes der ca. 20,000 Indbyggere, som i Henseende til baade Godstræf og Personfrekvens derved vilde erholde en stor Lettelse. Dertil kommer den Udvidelse af Nørrebro, der har fundet Sted ved Bebyggelse udenfor Byens Grund, og det rige Oppland, der ad Landeveiene vil drage en bekvem Nytte af denne Station, hvorimod Beboerne nu for at komme til de andre Stationer maae benytte besværlige og langt omliggende Omveje. Jeg har tilladt mig at bringe denne Sag under Omtale ogsaa af et andet Hensyn, idet nemlig det paatænkte Sporveisanlæg, naar det kommer til Udførelse, forekommer mig at kunne nødvendiggjøre en saadan Station, der da vil være ogsaa i selve Hovedstadens Interesse. Jeg haaber, at den høitærede Minister vil værdige denne Sag en Udtalelse, da jeg antager, at det vil have en ikke ringe Indflydelse paa de mange forventningsfulde Gemytter, der imødesee en Ordning af denne Sag.

Indenrigsministeren: Udtale mig om dette Spørgsmaal her seer jeg mig, da det ligger temmelig fjernt fra selve det foreliggende Lovforslag, ikke istand til, hvorimod jeg skal